

Lídia Pujol: "No puc concebre la meva vida sense la música"

Lluminosa Aquest estiu, Lídia Pujol (Barcelona, 1968) ha il·luminat de música monestirs i esglésies. Amb músics excel·lents com Mohamed Bout Ayoud, de l'Orquestra Àrab de Barcelona, 'La cerimònia de la llum' tornarà a brillar aquesta tardor.

ELISENDA ROCA | Actualitzada el 16/09/2011 00:00

Després de portar de gira tot l'estiu aquest espectacle, com et sents?

És tant el que vull dir que no sé com dir-ho:estic fascinada. Utilitzo la meva creativitat per construir-me a mi mateixa. Tot el que em passa m'enriqueix moltíssim. *La cerimònia* em porta a conèixer gent, a enriquir-me de coneixement, a dialogar.

Lídia Pujol explica que el seu espectacle és per a persones que a la vida busquen aconseguir ser persones. PERE TORDERA

Com passes d' *Els amants de Lilith* , el teu anterior treball, a *La cerimònia de la llum* ?

És un procés personal. Abans tenia la necessitat de parlar de la nostra foscor, d'allò que pertany a una zona de nosaltres que gairebé ocultem. Ara sento la necessitat de parlar de la nostra llum. La foscor sóc jo i la llum sóc jo, i el diàleg entre aquestes dues possibilitats és el que ens porta a coneixe'ns.

I es representa en espais molt concrets, emblemàtics i espirituals...

Espais que només entrar-hi et facin sentir que formes part de la història. Si entres al monestir de Poblet quedes sorpresa, igual que si entres a Santes Creus, a l'església de Vallbona de les Monges o a la Torre de Vallferosa, a Torà, una torre del segle VIII de les més ben conservades d'Europa. Són espais que t'aboquen a la memòria compartida, a la nostra història, formada per moltes cultures que hi han deixat la seva petjada.

I què et fa sentir aquesta cerimònia?

Que ets alguna cosa més que la teva limitació temporal, et fa més gran que un mateix. L'acústica, la llum, la magnificència de l'arquitectura. Sents que formes part de la història d'un gran país.

Què els ha semblat als monjos dels diferents ordes religiosos el teu espectacle?

He trobat persones meravelloses que hi han confiat i ens han deixat entrar al seu espai. A mossèn Florenci Cases, de Sant Llorenç de Morunys, li vaig dir: "Tu fas que jo vulgui ser més bona persona, la confiança que tu diposites en mi fa que estigui obligada, de cor, a no decebre't, a estar a l'altura de l'amor que em professes". Una altra gran trobada va ser amb el prior del monestir de Poblet, una persona bellíssima, cultíssima, que va respondre a totes les meves preguntes. I vaig preguntar molt i vam parlar molt!

Per exemple?

Li vaig parlar de la necessitat de remarcar la llibertat que tenim com a individus, homes i dones!, de poder decidir sí o no, des de la nostra responsabilitat. L'exemple clar és la Mare de Déu com a cocreadora. Preciosa paraula.

És un espectacle per a creients?

És un espectacle per a persones, per a gent que pretén ser persona i es passarà tota la vida intentant-ho fins a aconseguir-ho.

Què vol ser aquesta cerimònia musical?

Ens posem al servei del patrimoni, de la identitat, de les arrels, per mostrar-ho al món, dialogar amb les diferències i acollir-les amb respecte. Amb Ferran Mascarell dèiem que hem de crear una marca d'identitat i mostrar-la al món. És un espectacle que aspira al mateix que aspiro jo: a evolucionar tant com doni de si la meva vida.

La crisi afecta la teva creació personal o t'estimula?

Amb la Sílvia Comes, abans de sortir a l'escenari sempre li deia que diguéssim: "Triomfarem o no, però triomfarem!" Per què? Doncs perquè treballem i treballo tant com puc i faig tot el que puc, i la meva manera d'expressar-me és sobre un escenari. Si això em dóna per viure, bingo! Si no, ai! Si no puc halar no podré crear. Els artistes no es mesuren pel que guanyen. Sempre he estat en crisi, ho respiro amb certa naturalitat.

La vida sense música és...

La vida sense Déu. No puc concebre la meva vida sense la música. El que em sublima i em fa contactar amb alguna cosa més que mi mateixa és la música.

I sempre acompanyada d'uns músics excel·lents.

Sí. Jordi Bianciotto deia en una crítica que el meu talent també es mesura per la capacitat d'envoltar-me de grans talents. I vaig pensar: ostres, Jordi, m'has ben clissat!

I qui són aquests músics?

Els representants de Déu a la Terra! Músics com Dani Espasa o Pau Figueras. Amb *La cerimònia* estic adquirint un coneixement que no sé cap on em porta, però crec que ara per ara Déu no només és a la música, sinó allà on jo pugui sentir tocar el Dani o qui sigui que m'ompli i em faci sentir i ser més que jo. Sento Déu a tot arreu.

On viatjarà *La cerimònia* ?

El 17 de setembre serem a Santes Creus i el 29 a la Seu Vella de Lleida. Estic parlant amb el monestir budista del Garraf i intentant arribar a Montserrat, cosa que no he aconseguit amb la catedral de Solsona.

Has viscut alguna sorpresa inesperada fent l'espectacle?

Sí, a Sant Pere de Rodes. Al final de l'espectacle, quan em trec una cinta vermella de la cintura, símbol de la sang que ens alimenta a tots, i surto pel passadís central, de sobte va aparèixer al mig del passadís Pasqual Maragall i em va fer una abraçada, emocionat. Ara sóc jo qui s'emociona en recordar-ho.

I tu, en què creus?

Lluito per creure en mi mateixa.